

което се нарушава друго конституционно начало — че никой не може да бжде отнетъ отъ неговитѣ естествени (редовни) сждии. Най-сетнѣ законътъ за измѣнение и допълнение закона за столичната полиция (13. III. 907. бр. 68. „Д. В.“) урежда внасянето и купуването на оржие и взривни вещества въ София по единъ доста стѣснителенъ начинъ. А пъкъ „законътъ за пенсиитѣ на енорийскитѣ священослужители въ княжеството“ (24. II. 907. брой 69. „Д. В.“) търси да уреди въпросътъ за пенсиитѣ на священослужителитѣ върху една по-правилна основа.

Такова е въ общи черти законодателството прѣзъ 1907. год. Като оставимъ на страна законитѣ отъ твърдѣ ограниченъ, специаленъ характеръ, нѣма съмнѣние, че повечето новоприети закони въ скоро бждеше ще трѣбва или съвършено да се отгнѣнятъ, или поне сжщественно да се измѣнятъ.

—
Д-ръ Ив. Дрѣнковъ.

Еснафство и демокрация.

Послѣди ли се исторически животътъ на старитѣ еснафи, ще се дойде до заключението, че тѣхнитѣ вѣковни заслуги спрѣмо чловѣчеството, ако ги има, не сж отъ економически, а главно отъ политически характеръ. Въ борбитѣ на занаятчийството противъ феодализма и абсолютизма трѣбва да се търси началото